

بررسی و تحلیل تاثیر عوامل معماری بر عوامل انسانی به منظور ارتقا خودباوری در بانوان با رویکرد مشارکت پویا و فعال: تدوین چارچوبه نظری ترانه ناظران^{۱*}، جواد اسدپور^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور، ایران- taranehnazeran@yahoo.com
۲- عضو هیات علمی تمام وقت گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد، ایران- J-asadpoor@mshdiau.ac.ir

چکیده

اعتماد به نفس و خودباوری که از ملزومات موفقیت در هر پدیده ای می باشند، به عنوان یکی از مسایل اساسی در کشورهای در حال توسعه به منظور ارتقا حضور اجتماعی و نقش آفرینی بانوان شناخته شده اند. مطالعات نشان می دهد رابطه موثری میان خصوصیات و ویژگیهای معماری و خصیصه های انسانی از طریق ارتقا مشارکت پویا و فعال کاربران وجود دارد. از آنجاییکه موضوع مشارکت و کاربرد آن در علوم مختلف چندین دهه است که مورد توجه قرار گرفته و از توجه به گروه های خاص همچون بانوان به عنوان قشری که تشکیل دهنده نیمی از جمعیت شهروندی می باشند، بازمانده، جهت یابی تحقیق را به سمت ارتقا خودباوری و اعتماد به نفس این قشر از طریق بستر کالبدی- فضایی مناسب جهت مشارکت پویا دنبال خواهیم کرد. هدف تحقیق تبیین کاربردی و ملموس تاثیر عوامل معماری بر ارتقا اعتماد به نفس بانوان از طریق ایجاد بستر مناسب جهت مشارکت پویا و فعال این قشر میباشد. به این منظور این تحقیق از طریق استفاده از داده های ثانویه و کتابخانه ای و با روش تحلیل محتوای آرا و نظرات نظریه پردازان حوزه معماری بدنبال تدوین چارچوبه نظری که بیانگر روابط بین عوامل معماری، مشارکت پویا و فعال و مولفه های خودباوری و اعتماد به نفس می باشد. نتیجه گیری تحلیل، چارچوبه نظری تدوین شده بر نقش کلیدی عوامل معماری در ارتقا خودباوری و اعتماد به نفس بانوان می باشد.

واژه های کلیدی: خودباوری، اعتماد به نفس، عوامل معماری، مشارکت پویا، بانوان.

۱- مقدمه

موضوع مشارکت و کاربرد آن در علوم مختلف چندین دهه است که مورد توجه صاحب نظران و اندیشمندان قرار گرفته است. اما در اکثر موارد بیان این موضوع و کاربرد آن منحصر به گروه های خاص در جامعه بوده و از توجه مستقیم به زنان به عنوان نیمی از جمعیت شهروندی باز مانده است. مشارکت بانوان یک فرآیند پویاست که مراحل مختلفی را شامل شده و نتایج متعدد و بارزی در بر خواهد داشت، چون خودباوری و اعتماد به نفس [۱].

تحقیقات بانک جهانی نشان می دهد، ۶۵ درصد ثروت یک کشور را سرمایه انسانی تشکیل می دهد. براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۵، جمعیت کل کشور ۷۹ میلیون و ۹۲۶ هزار و ۲۷۰ نفر است که ۴۹ درصد به مردان و ۵۱ درصد به خانمها تعلق می گیرد [۲].

زنان بطور متوسط ۵۰ درصد از جامعه را شامل می شوند که در اقتصادهای توسعه یافته به عنوان موتور توسعه از آنان یاد می شود [۳]. میزان مشارکت زنان در ایران به عنوان کشور در حال توسعه، همچنان پایین است و زمانی که بطور متوسط نرخ مشارکت نیروی کار ۴۰ درصد است؛ نرخ مشارکت زنان تنها به ۱۷ درصد از این میزان می رسد. بر اساس داده های آماری مرکز آمار ایران که از طرح آمارگیری نیروی کار بدست آمده است نرخ مشارکت نیروی کار زن روند منفی طی کرده و در سال ۱۳۹۳ به پایین ترین میزان در طی ۱۰ سال رسیده است و عدد ۱۲ درصد را به خود دیده است. پایین آمدن نرخ مشارکت